

29 12 2018

- Барои ман мояи ифтихор аст, ки бо чунин шахсияти таърихӣ муддатҳо пахлу ба пахлу қору фаъолият кардаам. Дар замоне ки як ҳиссаи шахрвандони мо дар хориҷи кишвар буданд ва дили модари тоҷик барои фарзандон гум мезад, ӯ худро норухат ҳис мекард. Ӯ бо чунин суханони таскинбахш фирориёно барои ба Ватан баргаштан ташвиқ мекард: "Ҳамдиёрони азиз, ба Ватан баргардед! Ба шумо кӯхи тилло ваъда намедихам, аммо як пора ноне, ки дорем, бо ҳам меҳӯрем".

Ин ҳарфҳои самимино, ки ба қалами Шуқурҷон Зухуров, Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии мамлакат, мансубанд, дар китоби рӯимизии «Эмомалӣ Раҳмон - Пешвои миллат» меҳонем, ки шахсияти тоҷикони Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро тасвир месозанд.

Воқеан, зуҳури шахсияти Эмомалӣ Раҳмон дар сахнаи сиёсӣ иқболи баланди мардуми тоҷик буд, ки дар як даврони пурушӯб иттифок афтода, давлати миллино аз хатари нобудӣ наҷот бахшид. Ин шахсияти барқамолу тоҷикони таърих иттиҳоду ҳамбастагиро истехком бахшид, хувиёт ва ваҳдати миллино эҳё кард, ифтихори миллино дар замири мардум бедор намуд, халқро ба созандагӣ раҳнамун сохт, саодати зиндагии ҳар хонадонро таъмин ва Тоҷикистони соҳибистиклолро ба чаҳон муаррифӣ кард.

Ин буд, ки Президенти вақти Фаронса Жак Ширак мисли дигар сиёсатмадорони бонуфузи чаҳонӣ бо тавачҷух ба шахсияти Эмомалӣ Раҳмон гуфта буд: «Мардуми Фаронса ҳеч гоҳ мавқеи устувори Президенти Тоҷикистонро, ки бо фарҳанги ганӣ ва бузурги сиёсиву маънавии халқи тоҷик таҷа мекунад, фаромӯш нахоҳад кард».

Марҳум профессор Атаҳон Сайфуллоев бар ин назар буд: «Як вижагии муҳими даврони Истиклолияти миллии Тоҷикистон аз ҳамин иборат аст, ки илму дониш, адабиёту

фарханг чомеаи озодро бехтару бештар фаро мегирад. Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон на танҳо ба созандагӣю ободонии мамлакат машғул аст, балки дар чодаи ганӣ сохтани олами маънавӣ низ пайваста саъю талош мекунад. Чаноби Олӣ, ки фархангро хастии миллат номидаанд, тамоми донишу таҷрибаи фаровони худро ба харҷ медиханд, ки кишвари азизамонро ба пояҳои баланди тараккиёти моддию маънавӣ расонанд, тоҷиконро ба яке аз пешқадамтарин миллатҳои ҷаҳони мутамаддин мубаддал намоянд».

Дар ҳақиқат, хидматҳои шоёнӣ мондагори Сарвари давлат дар бедорӣи тафаккури миллӣ, мактабу маориф басо арзанда ва ҷашмрасанд. Барои ташаккулу тарбияи тафаккури миллӣ дар чомеа омилҳои зиёд мавҷуд аст. Аммо ҳеч кадоми онҳо ба мактабу маориф баробар шуда наметавонанд. Бухрони сиёсӣ, иқтисодӣ ва маънавӣ, ки дар ибтидои Истиклолияти давлатӣ кишвари моро фаро гирифт, дар баробари дигар рукҳои давлатдорӣ ба низомии маориф ҳам зарба зад. Баробари ба коми оташ рафтани дахҳо иншооту хазорҳо манзили зист бинои мактабҳо низ месӯхтанд, муаллимони тарқи пешаи худ мекарданд. Ана, дар ҳамин давраи басо мушкул Сарвари давлат маорифро соҳаи афзалиятнок эълон дошта, ба ислохоти соҳа тавачҷух карданд. Бо пешниҳод ва дастгирии бевоситаи Президенти маҳбуби кишвар конунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи маориф», «Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд», консепсияҳои мактаби миллӣ, тарбия, тахсилот, муассисаҳои томактабӣ, муассисаҳои олӣ ва миёнаи касбӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, Барномаи давлатии тақмили таълими забони русӣ ва англисӣ рӯи қор омаданд. Дар асос ва моҳияти ин ҳуҷҷатҳо ҳадафе гузошта шудааст, ки аз таъкиди зерини Сарвари давлатамон бармеояд: «Ҳадафи муҳими низомии маориф тарбияти шахсияти фаъол ва созанда аст. Аз ин рӯ, масъалаҳои дар зехну шуури хонандагон ва ҷавонон тарбия кардани эҳсоси ҳудогоҳии миллӣ, худшиносии таърихӣ, истифодаи анъанаҳои бехтарини маорифи миллӣ ва умумибашарӣ, арзишҳои фархангӣю ахлоқӣ ва тарзи идораи демократӣ, ки то имрӯз барои ноил шудан ба дастовардҳои илму техника ва фарханг мусоидат намудаанд, тахти тавачҷухи давлат қарор доранд».

Ҳоло барои вусъати соҳаи маориф дар мамлакат барномаҳои гуногун амал мекунанд. Аз ҳама муҳим он аст, ки сохтмони бинои нави муассисаҳои тахсилоти миёнаи умумӣ сол ба сол вусъати нав касб менамоянд ва ҳамасола то 100 бинои нав сохта, мавриди истифода қарор дода мешавад.

Убайдулло РАХИМОВ,
ҳодими калони илмии
Академияи тахсилоти Тоҷикистон